

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 9 października 2025 r.

Pozycja 287

POSTANOWIENIE

z dnia 10 lipca 2025 r.

Sygn. akt Ts 126/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Justyn Piskorski – przewodniczący
Bogdan Święczkowski – sprawozdawca
Michał Warciński,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z 20 grudnia 2023 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej Z.J.,

p o s t a n a w i a:

- 1) odrzucić wniosek o przywrócenie terminu wniesienia skargi konstytucyjnej;
- 2) nie uwzględnić zażalenia.

Orzeczenie zapadło większością głosów.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 9 czerwca 2022 r. (data nadania) Z.J. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru, wniósł o stwierdzenie niezgodności art. 13 § 1 pkt 1, art. 207 ustawy z dnia 29 sierpnia 1967 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540), art. 2-7 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170, ze zm.) oraz uchwał Rady Miasta T. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości, na podstawie których ustalono wymiar podatku od nieruchomości skarżącego z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Postanowieniem Trybunału Konstytucyjnego z 20 grudnia 2023 r. skardze odmówiono nadania dalszego biegu. W pierwszej kolejności wskazano, że skarżący nie wyczerpał przysługującej mu drogi prawnej, ponieważ od żadnego ze wskazanych w skardze zapadłych w jego sprawie postanowień Samorządowego Kolegium Odwoławczego (dalej: SKO) nie wniósł przysługującego mu środka odwoławczego, tj. skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Dodano, że nawet jeśliby uznać, że powyższe postanowienia SKO są orzeczeniami o charakterze ostatecznym w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji, to skarga została złożona z przekroczeniem terminu wskazanego w art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U.

z 2019 r. poz. 2393), zgodnie z którym skarga konstytucyjna może być wniesiona w ciągu trzech miesięcy od dnia doręczenia skarżącemu ostatecznego orzeczenia w sprawie.

W zażaleniu z 15 stycznia 2024 r. (data nadania) skarżący podniósł, że wydane w jego sprawie postanowienie SKO mają charakter ostateczny. Podkreślił, że naruszają jego, jako podatnika, prawo do korzystania z nabytych przywilejów podatkowych w warunkach zaufania obywateli do prawa i bezpieczeństwa prawnego. Dodał, że organ orzekający nie podjął wszystkich niezbędnych działań w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy w przedmiocie ustalenia wymiaru podatku. Skarżący wystąpił także z wnioskiem o przywrócenie terminu złożenia skargi konstytucyjnej, uzasadniając powyższe jego nieobecnością w Polsce.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 5 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. Trybunał, w składzie trzech sędziów, rozpatruje zażalenie na posiedzeniu niejawnym (art. 37 ust. 1 pkt 3 lit. c w związku z art. 61 ust. 5-8 u.o.t.p.TK).

2. Przystępując do oceny wniesionego środka odwoławczego Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że w piśmie z 15 stycznia 2024 r. nie podważono podstaw odmowy nadania dalszego biegu skardze, zawartych w uzasadnieniu postanowienia Trybunału z 20 grudnia 2023 r.

2.1. W pierwszej kolejności należy zauważyć, że w złożonym zażaleniu skarżący wskazał na błędne – w jego ocenie – procedowanie organów administracyjnych w postępowaniach, do których odnosi się w złożonej skardze. W związku z tym, że Trybunał Konstytucyjny nie jest sądem faktów, ale norm prawnych, zakres powyższy co do zasady nie może być przedmiotem badania jego konstytucyjności (zob. np. postanowienie pełnego składu TK z 11 grudnia 2023 r., sygn. SK 10/23, OTK ZU A/2024, poz. 76 i przywołane tam orzecznictwo).

Co więcej, mając na uwadze charakter postępowania zażaleniowego przed Trybunałem Konstytucyjnym, również zawarte w piśmie z 15 stycznia 2024 r. odniesienia do przepisów, które zastosowano w sprawach skarżącego, pozostają bezcelowe. Jak bowiem wielokrotnie w orzecznictwie Trybunału wskazywano, zażalenie na postanowienie o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej powinno dotyczyć podstaw, na których odmowa ta była oparta, a przedmiotem samego postępowania zażaleniowego jest jedynie ustalenie ich prawidłowości (zob. m.in. postanowienia z: 22 września 2021 r., sygn. Ts 184/19, OTK ZU B/2021, poz. 154; 15 lutego 2024 r., sygn. Ts 148/22, OTK ZU B/2024, poz. 117).

2.2. Trybunał przypomina, że wyczerpanie drogi prawnej jest, z punktu widzenia subsydiarności skargi konstytucyjnej, warunkiem koniecznym do spełnienia. Jednym z wyznaczników realizacji tego warunku jest wykorzystanie przez skarżącego dostępnych mu zwykłych środków prawnych (zob. np. postanowienia TK z: 7 listopada 2023 r., sygn. Ts 18/22, OTK ZU B/2024, poz. 6; 29 listopada 2017 r., sygn. Ts 40/17, OTK ZU B/2018, poz. 66). Tylko bowiem w ten sposób można dowieść, że na drodze postępowania sądowego w określonej sprawie skarżący nie jest w stanie uzyskać orzeczenia innego, niż przedstawione. Niewątpliwie skarżący zaniechał powyższego, czemu nie zaprzeczył w złożonym zażaleniu. Dlatego też

argumenty podniesione w postanowieniu Trybunału o odmowie nadania skardze dalszego biegu w tym zakresie pozostają aktualne.

2.3. W odniesieniu do wniosku o przywrócenie terminu złożenia skargi konstytucyjnej Trybunał przypomina, że trzymiesięczny termin wniesienia skargi ma charakter materialnoprawny, niepodlegający przywróceniu (zob. m.in. postanowienia TK z: 4 kwietnia i 25 czerwca 2014 r., sygn. Ts 5/14, OTK ZU nr 3/B/2014, poz. 245 i 246; 5 kwietnia 2023 r., sygn. Ts 124/22, OTK ZU B/2023, poz. 228). W razie jego upływu uprawnienie skarżącego wygasa. Z tego powodu Trybunał Konstytucyjny odrzucił wniosek skarżącego o przywrócenie terminu wniesienia skargi konstytucyjnej. Na marginesie Trybunał przypomina, że również przywrócenie terminu o charakterze innym niż materialny – tj. urzędowym – następuje pod określonymi warunkami, niedopełnionymi w niniejszej sprawie. Mianowicie wniosek o jego przywrócenie należy wnieść w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminowi (art. 169 § 1 k.p.c.), a strona równocześnie powinna dokonać czynności procesowej, do której była zobowiązana (art. 169 § 3 k.p.c.).

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.